

Αὐτοῦ τοῦ δεινοῦ γραμματικοῦ ὁ υἱὸς Ἀἴλιος Ἡρωδιανὸς, ὅστις καὶ τῆς εὐνοίας Μάρκου τοῦ Αὐρηλίου ἠξιώθη εἰς Ρώμην, συνέγραψε πολλὰ καὶ διάφορα θεωρήματα περὶ Προσωδίας, καὶ γραμματικῆς Τεχνολογίας, ἐξ ὧν μέρη τινὰ σώζονται ἐν τῷ Κέρας Ἀμαλθείας, ἢ Κῆπος Ἀδώνιδος ἐπιγραφομένῳ λεξικῷ, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη παρὰ τῶν Ἄλθων ἐν Βενετία.

Μεταξὺ τῶν ἀξιολογητέρων γραμματικῶν συναριθμοῦνται καὶ Ἡφραίσιν ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ὅστις τὸ περὶ μέτρων, πολῦτιμον ἐγχειρίδιον ἐσύνθεσε· Καὶ Ἑλλάδιος ὁ Γραμματικὸς, ὅστις τὴν εἰς τέσσαρα βιβλία διηρημένην χρησομάθειαν συνέγραψε, τῆς ὁποίας σώζονται μερικὰ λείψανα εἰς τὴν Μυριόβιβλον τοῦ Φωτίου· Καὶ Λεσβίωναξ ὁ γραμματικὸς, ὅστις τὸ περὶ σχημάτων ἐξέθεσε· καὶ Δοσίθεος Μχιγίτρος, τοῦ ὁποίου ἡ περισπούδαστος γραμματικὴ εἰσέτι ἀνέκδοτος σώζεται.

§ ρη. Εἰς αὐτὴν τὴν χρονικὴν περίοδον τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἐξάπλωσεν ἔτι μᾶλλον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὴν νεωτέραν Ἀττικὴν, ἣτις καὶ Ἀλεξανδρινὴ καλεῖται Διάλεκτος, ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐκθέσαμεν· Πολλοὶ τῶν πρώτων πατέρων τῆς Ἱεραῆς Εκκλησίας ἔγραψαν, κατὰ τὸ μᾶλλον, ἢ ἦττον, εὐφραδέστερα εἰς τὴν καθαροτέραν Ἀττικὴν, καὶ μὲ τὸ θεῖον φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας μετέδωκαν εἰς ἡμᾶς καὶ τὴν οὐράνιον Γλῶσσαν τῶν προπατόρων μας.

§ ριθ. Ἐξ ὧν λοιπὸν κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν πλατύτερον ἐξεθέσαμεν, βλέπομεν προφανῶς ὅτι ἡ ἐξηκριθωμένη καὶ εὐρυθμος Ἀττικὴ Διάλεκτος παρήκμασεν· Ἡ σύμμικτος καὶ Κοινὴ, ὑπὸ μιᾶς νεωτέρας μορφῆς, ἐξαπλώσθη. Πολλαὶ λέξεις καὶ φράσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσης, ἀπὸ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἐξέλειψαν, καὶ ὅλος, ὡς εἶπεῖν, ὁ σχηματισμὸς τῆς γλώσσης μετερρύθμισθη. Ἡ παρακμὴ αὐτὴ παρήγαγεν ἐξ ἀνάγκης κατὰ τέχνην συστήματα, πρὸς μεθοδικὴν ἐρμηνείαν καὶ

